

Θρησκευτικό Αφιέρωμα

Στην Εκκλησία ο **θάνατος γίνεται πανηγύρι**. Δεν λέγεται θάνατος ή τελευτή. **Αποκαλείται «Κοίμηση»**

. Δεν εξαντλούνται τα πάντα στο εδώ και τώρα.

Υπάρχει το γεγονός της μετά του τάφου η αιώνια ζωή

. Ο Χριστιανός πιστεύει ότι

κοιμάται προσωρινώς, για να ξυπνήσει

στην αιωνιότητα. Ο

θάνατος, με την Ανάσταση του Χριστού, γίνεται ένας μεγάλος ύπνος

. Αυτό το πανηγύρι,

την ελπίδα της αιώνιας βασιλείας

, την αγάπη μας στην Παναγία Μητέρα όλων μας,

θα δούμε και μέσα

από αυτή την παρουσίαση μας,

τιμώντας την Κοίμηση της Θεοτόκου

.

Η **Κοίμηση της Θεοτόκου** είναι μια Θεομητορική εορτή των Χριστιανικών Εκκλησιών, η οποία εορτάζεται στις **15 Αυγούστου**. Στην **Ελλάδα** γιορτάζεται **ιδιαι**
αι με

τερη λαμπρότητα σε πολλά μέρη της χώρας

, ονομάζεται δε και

«Πάσχα του καλοκαιριού»

. Κατά την παράδοση, όταν η

Παναγία

πληροφορήθηκε άνωθεν τον επικείμενο θάνατό της,

προσευχήθηκε

στο όρος των Ελαιών,

ετοιμάστηκε και ανέφερε το γεγονός στους Αποστόλους

. Επειδή κατά την ημέρα της κοίμησης

δεν ήταν όλοι οι Απόστολοι

στα Ιεροσόλυμα,

μια νεφέλη τους άρπαξε και τους έφερε κοντά

της. Την τοποθέτησαν

στο μνήμα της Γεσθημανής

. Μετά από τρεις μέρες ο

τάφος ήταν άδειος

. Η

Παναγία

ανελήφθη στους ουρανούς.

Κατά την παράδοση, **είθισται περίοδος νηστείας για τη συγκεκριμένη εορτή, που καθιερώθηκε τον 7ο αιώνα**

. Αρχικά ήταν

χωρισμένη σε δύο περιόδους

, εκείνη

πριν την γιορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα

και εκείνη

πριν της γιορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου

. Το 10ο αιώνα,

συνενώθηκαν σε μια νηστεία που περιλαμβάνει 14 ημέρες και ξεκινά την 1η Αυγούστου

. Κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης νηστείας, νηστεύεται το λάδι εκτός του

Σαββάτου

και της

Κυριακής

, ενώ στη

γιορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα καταλύεται το ψάρι

. Κατά τη γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου

καταλύονται τα πάντα,

εκτός κι αν η γιορτή πέσει σε

ημέρα
Τετάρτη

ή

Παρασκευή

, οπότε καταλύεται μόνο το ψάρι.

Στις **15 Αυγούστου** χιλιάδες πιστώ ν με την ψυχή γεμάτη ελπίδα και κατάνυξη,
προστρέχουν στα

αμέτρητα προσκυνήματα

, όπου

λιτανεύονται οι θαυματουργές εικόνες της Παναγίας

για να

μαρτυρήσουν τη πίστη τους στο πρόσωπο της Μητέρας του Θεανθρώπου

και να την

ικετέψουν να μεσολαβήσει στον Υιό

της για τη

σωτηρία της ψυχής τους

, αφού, σύμφωνα με

τη θρησκευτική παράδοση η Παναγία λίγο πριν τη

μετάστασή της στους Ουρανούς

υποσχέθηκε ότι δεν θα σταματήσει να φροντίζει για όλον τον κόσμο

και θα γίνει

η μεσίτρια στον Υιό της

για τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Η Παναγία, όμως, **δεν έχει μόνο θρησκευτική σημασία για τους Έλληνες αλλά και**

εθνική, αφού πολλές φορές το πρόσωπό της **έχει συνδεθεί με τους**

αγώνες του έθνους

και

έτσι

ο ελληνικός λαός την τιμά και τη σέβεται περισσότερο από κάθε άλλο ιερό

πρόσωπο

.

Ο **Αύγουστος** είναι η **εποχή διακοπών** και **ξεγνοιασιάς για τους σύγχρονους**

Έλληνες. **Μήνας «προσκυνήματος» των Ελλήνων και των**

Αποδήμων αδελφών μας

στα

άγια χώματα των περήφανων πλην ερημωμένων χωριών της Ελληνικής υπαίθρου

που κάθε χρόνο αυτές

τις μέρες ξαναπαίρνουν ζωή και κουράγια

. Επίσης είναι ο

Μήνας της Παναγιάς

η γιορτή της μετάστασής της

ισοδυναμεί με Πάσχα

. Άρρηκτα δεμένα η

πίστη και η παράδοση

, σ' ένα μείγμα που χαρακτηρίζεται ως

Ελληνική ταυτότητα

, μια και παίρνει τις εκφράσεις όλων των

αισθημάτων και συναισθημάτων κάθε τόπου κάθε περιοχής

, κάθε

τοπικής κοινωνίας

.

Ο **Δεκαπενταύγουστος** είναι μια μέρα κατά την οποία η **ορθόδοξη Ελληνική ψυχή** στρέφει τα μάτια της με **βαθεία κατάνυξη και προσμονή**

προς την υπεραγία Θεοτόκο. Η ψυχή του λαού μας

είναι στενά συνδεδεμένη με το μυστήριο το οποίο δημιουργούν για την Παναγιά οι θρύλοι και οι ιστορίες γύρω από το όνομά

της. Η μεγάλη πίστη που τρέφει ο λαός μας προς την Παναγία

είναι ο φάρος που φωτίζει την πολυκύμαντη ζωή του και των εθνικών του αγώνων

. Η Παναγιά είναι

παρούσα σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του λαού και του έθνους

μας γιατί μόνο κοντά της ο

μικρός και αδύναμος άνθρωπος κλυδωνισμένος από τα ισχυρά κύματα

των

δοκιμασιών

, των

πόνων και δακρύων,

των

θλίψεων και κακιών, βρίσκει καταφυγή και παρηγοριά

. Μόνο κοντά στην Παναγιά

κατευνάζεται η ορμή της δοκιμασίας

, διαλύονται τα μαύρα σύννεφα της θλίψης,

λησμονείται ο πόνος, σταματούν τα δάκρυα και ο άνθρωπος ζει εν ειρήνη και αγαλλίαση

. Οδηγήτρια και υπέρμαχος του έθνους μας η

Παναγιά στάθηκε στις δύσκολες στιγμές αρωγός στους αγώνες του

.

Η **Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου** αποτελεί μία από τις **μεγαλύτερες γιορτές της χριστιανοσύνης**, ενώ η

προετοιμασία των πιστών αρχίζει από την 1η Αυγούστου με τη νηστεία που διαρκεί μέχρι

τον Δεκαπενταύγουστο,
αποτελώ ντας για τους Ορθόδοξους χριστιανούς το «Πάσχα του καλοκαιριού»
όπως αναφερθήκαμε και πιο πάνω.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου

- Αλλά η **γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου**, επειδή ακριβώς **είναι μεγάλη γιορτή**, ασκεί και **μι**
αν ακτινοβολία γύρω της, ώ στε να σχηματίζεται
ένας
«εορταστικός κύκλος»
, όπως τονίζει ο
Δημήτρης Λουκάτος
, μάλιστα
«καθαρά ελληνικός και ορθόδοξος»
. Αρχίζει
με τις καθημερινές
«Παρακλήσεις»
από την
πρώ τη του μηνός
, κορυφώνεται ασφαλώς στις δεκαπέντε και
εκτείνεται ως τις 23
, με την Απόδοση ή τα
«Αντίμερα – Εννιάμερα»
της Παναγίας. Σ' αυτό το συνεχές
παρεμβάλλεται η Μεταμόρφωση τού Σωτήρος
, ημέρα, βέβαια, όχι της Παναγίας
αλλά του Γυιού
της, με τον οποίο ωστόσο έχει καλλιεργηθεί,
στη λαϊκή ευσέβεια και φαντασία, μία τρυφερή σχέση
. Αλλά είναι
η έκτη του Αυγούστου
και μία αντίστιξη στην
περισυλλογή και σοβαρότητα
τουλάχιστον εκείνων των χριστιανών,
που νηστεύουν κιόλας ολόκληρο το πρώ το δεκαπενθήμερο
(και αν η νηστεία είναι ένα είδος καθαρμού, τότε εννοούμε, γιατί ο Μέγας ονομάζει
«νηστευτικό έθιμο»
και τον καθαρισμό των χάλκινων αγγείων, με τον οποίον
ασχολούνται οι γυναίκες τις ημέρες εκείνες
// ο καθαρμός έπρεπε να επεκτείνεται και στα πράγματα, αφού όλα όσα καταλαμβάνουν

χώρο μέσα στον χρόνο, υπόκεινται στη μοίρα του να ρυπαίνονται και να μαιίνονται):

η Μεταμόρφωση τού Σωτήρος

είναι μία

«μέρα χαρούμενη, που επιτρέπει και τη διακοπή τής νηστείας τού

Δεκαπενταύγουστου, με ψάρι και σκορδαλιά»

. Είναι και η κατ’

εξοχήν ημέρα προσφοράς απαρχών των σταφυλιών

// προσφοράς απαρχών των σταφυλιών//

την κράτηση στη μνήμη τους

και οι

ποιητές

:□

Τής Μεταμορφώσεως. «Ένα πανέρι με μαύρα σταφύλια έξω απ’ την εκκλησιά, πώς μοσχοβολούσαν!»

.

Ο εκκλησιαστικός όρος «απόδοσις» της Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, που σημαίνει τη μ
ετά οκτώ ημέρες κανονικήν επανάληψη μίας γιορτής

, για το λαϊκό γλωσσικό αίσθημα

σχεδόν δεν σημαίνει τίποτα

// έτσι, όπως εύστοχα παρατηρήθηκε,

«ο λαός θυμήθηκε το εννιάμερο μνημόσυνο που κάνει στους δικούς του τούς

**νεκρούς, και θεώ ρησε την Απόδοση ένα ανθρώ πino μνημόσυνο (“τής Παναγίας τα
νιάμερα”))»**

.

Το ιερό πρόσωπο της Θεοτόκου αποτελεί, σύμφωνα με την **ορθόδοξη θεολογία** μας,
μέρος του

απερινοήτου μυστηρίου της Θείας Οικονομίας

. Μετά τον Τριαδικό Θεό, Αυτή

κατέστη το κύριο πρόσωπο

, το οποίο

**συνέβαλε ουσιαστικά στην υλοποίηση του σχεδίου της σωτηρίας του ανθρωπίνου
γένους**

. Εκλέχτηκε

από το Θεό ανάμεσα σε εκατομμύρια άλλα κορίτσια

, αμέτρητων γενεών, ως η

καθαρότερη και αγιότερη ανθρώ πινη ύπαρξη

, προκειμένου να

γίνει Θεοτόκος

. Οι

Πατέρες της Εκκλησίας

μας λένε πως για

την υλοποίηση του σχεδίου της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένου

ς, ο Θεός

έδωσε τον Υιό του τον μονογενή

και η ανθρωπότητα

έδωσε την Παναγία

. Στο ιερό πρόσωπο Εκείνης

έγινε η μεγάλη συνάντηση Θεού

και

ανθρώπου

. Μέσα στο

πάναγνο σώμα Εκείνης έγινε η μεγάλη καταλλαγή

(Εφεσ.2:16) και

από αυτό ξεκίνησε η σωτηρία του ανθρωπίνου γένους

, η αναδημιουργία και η

θέωση του πεπτωκότος ανθρώπου

. Το πρώτο ανθρώπινο πλάσμα,

στο οποίο αποκαταστάθηκε η ανθρώπινη φύση στην αρχαία προπρωτική της μορφή

και ωραιότητα, υπήρξε η Θεοτόκος

. Με την επέλευση του Αγίου Πνεύματος

κατά τον Ευαγγελισμό

(Λουκ.1: 35),

καθαρίστηκε από τον ρύπο του προπατορικού αμαρτήματος

ς, τον οποίο έφερε και Αυτή εκούσα,

ως μέτοχος της ανθρώπινης φύσεως

ς, καθιστώντας Την

πλέον άμωμη κηλίδος ώστε, να δεχτεί στα αγνά σπλάχνα Της το «πυρ της

θεότητας »

και

να μην καεί

. Από τότε έγινε η

«Κεχαριτωμένη», η αγιοτέρα ύπαρξη μετά τον Τριαδικό Θεό

. Στο πρόσωπό Της έγινε η

απαρχή της λυτρώσεως του κόσμου και της θεώσεως του ανθρώπου

.

Η συμβολή της Παναγίας μας κατά τη διάρκεια του επί γης απολυτρωτικού έργου του Χριστού υπήρξε τεράστιο.

Βρισκόταν

συνεχώς πλάι στον Λυτρωτή μας

, από

τη Γέννηση ως το Πάθος

, την

Ανάσταση και την Ανάληψη

. Δοκίμασε,
ως μητέρα, τις πίκρες των παθημάτων του Θείου Γιου της
, με αποκορύφωμα
εκείνη του σταυρικού θανάτου Του
. Ένοιωσε κοντά Του
την αγωνία Εκείνου για την υλοποίηση του θείου σχεδίου της σωτηρίας του κόσμου
. Σύμφωνα επίσης
με την αρχέγονη παράδοση της Εκκλησία
μας Αυτή ήταν που εμφύχωνε
τους διωκόμενους πρώ τους χριστιανούς της νεαρής Εκκλησίας των Ιεροσολύμων
.

Ο Αύγουστος και ιδιαίτερα το πρώ το δεκαπενθήμερο του, είναι αφιερωμένο στην Παναγία

μας. Οι Ορθόδοξοι πιστοί,
συμμετέχουμε καθημερινά στις ακολουθίες
των υπέροχων Παρακλητικών Κανόνων,
νηστεύουμε, εξομολογούμαστε, κοινωνούμε
.

Τρέχουμε με δάκρυα στα μάτια να εναποθέσουμε σε Αυτή τις δυσκολίες και τα
βάσανα της ζωής μας, Την

παρακαλούμε

με ζέση ψυχής να ελαφρώ σει τον βαρύ ζυγό

μας, διότι

πιστεύουμε ακράδαντα πως η γλυκιά Θεομάνα και μετά την σεπτή Της Κοίμηση
συνεχίζει να αγαπά και να νοιάζεται

για μας τους ανθρώπους. Μέσα στη

μεγάλη καρδιά Της υπάρχει χώ ρος για τον κάθε άνθρωπο

, όχι μόνο για τους πιστούς,

αλλά και για τους αμαρτωλούς και ασεβείς

, ακόμα και

για τους υβριστές Της!

Η μακάρια θέση Της κοντά στον Υιό Της και Θεό μας Ιησού Χριστό,

της δίνει την ευχέρεια να προσεύχεται για τον καθένα μας

, για κάθε μας πρόβλημα.

Τα αποτελέσματα των βοηθειών ν Της είναι απτά. Γι' αυτό ψάλλουμε στον περίφημο
Μικρό Παρακλητικό Κανόνα προς Αυτήν

:

«Ουδείς προστρέχων επί σοι κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε
Θεοτόκε, αλλ' αιτείται την χάριν και λαμβάνει το δώ ρημα, προς το συμφέρον της

αιτήσεως»

.

Πηγές : Apodimos.com και πληροφορίες από ert.gr – el.wikipedia.org – e-erevna.gr – ant1online.gr – phys.uoa.gr – i-m-attikis.gr – enoriaka.gr – 194.177.217.107/gr